

[Justitsministeren.]

fundet Sted, hvor bestialsk og rædselsfuld den end er, har kunnet lade mig bevæge til at forandre det Synspunkt, som ogsaa mine Forgængere og Straffelovskommissionen har haft, og man vil derfor ikke finde Dødsstraffen i Lovforslaget.

Derimod vil man finde meget om Fængselsarbejdet. I det hele faar vi her indført et Ungdomsfængsel, som skulde være en Art Tvangsskole, der hos unge Fanger, som skal straffes for en Forbrydelse, skulde erstatte noget af det, som i mange Tilfælde er blevet forsømt i deres Barndom og første Ungdom, nemlig at give dem en ordentlig Oplæring, saaledes at de har Forudsætninger for at kunne ernære sig selv, naar de vil gøre det. Derfor vil Ungdomsfængselet, hvis det kan føres ud i Livet, som det er tilsigtet ved Lovforslaget, blive en Skole for Ungdommen til Oplærelse i et Erhverv. Og jeg vil meget bede om, at man ikke gaar for blindt frem i Angrebet paa Fængselsarbejdet. Det er nødvendigt, at Fangerne kommer til at arbejde. Hensigterne med Fængselsarbejdet er to: dels derigennem at dække noget af, hvad Fængselsvæsenet koster — helst det hele naturligvis —, dernæst dette ud af den forsømte Person, som man faar ind i Fængselet, at skabe et arbejdsdygtigt og faglært Menneske, som er i Stand til at gøre nyttigt Arbejde. Men for at dette skal kunne gøres, maa Arbejdet i Fængslerne være saa mangesidigt som paa nogen Maade muligt. Man kan ikke oplære dem alle sammen i det samme Fag, og man kan paa den anden Side ikke tage alle Fag op i Fængslerne; det tillader Fængselsforholdene ikke. Men alle de Fag, det er muligt at oplære Fanger i, bør man forsøge Oplæring i. Det bliver et overordentlig vigtigt Led i Fængselsvæsenet, hvis dette Forslag kan blive gennemført.

Jeg fremsætter nu dette Lovforslag som et fredeligt Arbejde af ikke-partipolitisk Karakter. Jeg har i Justitsministeriet bestræbt mig for at tilrettelægge Arbejdet saaledes, at det Lovforslag, som her bliver fremsat, kan modtages af det Udvalg, som arbejdede saa udmærket her i Tinget, og som vel i den kommende Samling kommer til at bestaa næsten helt igennem af de samme udmærkede Medlemmer som i den forrige Rigsdagssamling med Undtagelse af Hr. Heilesen, som ganske sikkert vil blive erstattet af det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der ogsaa er en indsigtfuld Mand paa dette Omraade. Jeg haaber, at det Udvalg, som bliver nedsat, efter en forholdsvis kort første Behandling, som ikke trækker Sagen i Lang-

drag, vil kunne gennemgaa dette Lovforslag ret hurtigt, saaledes at vi kunde rykke fremad mod den endelige Afgørelse af denne Sag i denne Rigsdagssamling eller helst naa at faa den helt gennemført. Udvalget vil hurtigt kunne overse det hele, og jeg kan derfor indskrænke mig til at give forholdsvis faa og korte Meddelelser angaaende Enkeltheder i Lovforslaget.

I § 33 siges det, at Frihedsstraf skal udstaas i Anstalter, som tilhører Staten eller staar under Statens Styrelse. Jeg har her accepteret det Forslag, som min Forgænger, nuværende Socialminister Steincke, havde fremsat tidligere, idet jeg maa holde paa, at det er Staten, der skal sørge for de Anstalter, i hvilke Frihedsstraf skal udstaas. Det havde i Virkeligheden ogsaa min umiddelbare Forgænger, det ærede Medlem af det høje Landsting Hr. Rytter, anerkendt, men han havde udsendt Spørgsmaalet om, hvorledes dette nærmere skulde ordnes, til en ubestemt Fremtid. Det mener jeg ikke kan være rigtigt. Jeg foreslaar derfor i dette Straffelovforslag, at denne Sag skal ordnes inden Forløbet af to Aar.

Et Flertal af Folketingets Udvalg foreslog Oprettelsen af et Fængselsnævn til at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Fanger kan løslades paa Prøve fra Ungdomsfængsel, Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring, og ligeledes om Genindsættelse af de løsladte, hvis de ikke overholder Vilkaarene for Løsladelsen. I Ikrafttrædelsesloven fastsættes, at dette Nævn skal bestaa af Fængselsdirektøren som Formand, af en Dommer valgt af Justitsministeren og af et, ligeledes af Justitsministeren valgt, Medlem, der beskæftiger sig med Forsøgsarbejde for løsladte Fanger. Det tidligere Regeringsforslag, det af Justitsminister Rytter fremsatte Regeringsforslag, gjorde en Dommer til Formand for dette Nævn, medens det af forhenværende Justitsminister, nuværende Socialminister, Steincke i sin Tid fremsatte Forslag opretholdt hele Myndigheden for Justitsministeren. Jeg mener at have truffet det rette ved ikke at oprette her en Domstol, en Fængselsret, men at gaa den Mellemvej, at et administrativt Fængselsnævn med Fængselsdirektøren i Spidsen træffer disse Bestemmelser. Det er ikke Mening, at der heraf skal opstaa et stort administrativt Apparat, men det er Mening, at disse Sager i Virkeligheden skal kunne afgøres uden andre Kontorer eller Anvendelse af noget større Apparat end det nuværende Fængselsdirektorat.

Flertallet i Kommissionen foreslog et Dagsbodsystem, og denne Tanke førte daværende Justitsminister Steincke frem for